

[Miljøministeren]

vi må erhverve den fornødne viden. Det er korrekt. Vi må have den nødvendige viden, og på den baggrund er min handlingsplan lagt frem. Tak til hr. Hjortnæs for accept af, at der i denne plan er væsentlige dele, der kan bringe os frem mod det mål, vi er fælles om.

Med hensyn til, om det fremsatte dagsordensforslag kunne danne grundlag for en sådan handlingsplan, må jeg nok i forlængelse af det, hr. Leif Hermann sagde, sige: det kunne se ud, som om troldmanden nu skal rette sig efter lærlingen. Når jeg hører den foreslåede dagsorden – det er den mulighed, jeg har haft indtil nu – og sammenholder den med de initiativer, vi har taget, det, jeg har lagt ind i handlingsplanen, og mit indlæg her, kan jeg godt blive i tvivl om, hvem der er troldmanden, og hvem der er lærlingen. Jeg synes egentlig, at det er fantastisk godt opfattet, hvad der er lagt ind i denne dagsorden, hvad det er, jeg har foretaget mig og vil foretage mig. Men det er måske den nye måde: positivt at markere, at vi vil frem ad fælles vej til fælles mål. Dermed har jeg også svaret hr. Hjortnæs på, hvad der kan ligge til grund for dagsordenen.

Vi skal sikre en afforvirring, siger hr. Ahlmann-Ohlsen. Det er præcis det, men det er også det, det ser ud til at man er enig om her.

Tak til hr. Skrumsager Skau for en præcisering af problemerne og af, hvordan vi skal komme ud af dem. Han spurgte: hvad med EF? Det er jo godt i gang i WHO. Det bør vi støtte, alt hvad vi kan. Jeg skal gerne med mine kolleger i EF drøfte dette spørgsmål. Det er også sket tidligere. Men der er én ting, man må være opmærksom på, og det er, at vi ikke kan afvente, hvad der eventuelt vil komme i EF.

Hr. Leif Hermann beskrev meget præcist og klart, hvor komplicerede de tekniske løsninger kan være, men sagde, at det at gribe ind ved kilden er det afgørende nu. Han nævnte i den forbindelse sygehusforbrændingsanlæggene. Det er klart, at de også er og skal ind i søgelyset. Men vi må gøre opmærksom på, at det kun udgør ca. 1 pct. af den samlede affaldsforbrænding.

Hr. Maisted var inde på spørgsmålet om, hvor dioxinforureningen er placeret i forhold til andre stoffer, og sagde: man tager en TV-udsendelse, og så skal man være så grøn. Jeg

tror ikke, at der er nogen af ordførerne, der har antydnet noget i retning af, at debatten her har sin rod i TV-udsendelsen. Jeg tror, vi kommer sandheden betydelig nærmere, hvis vi slår fast, at denne TV-udsendelse – som jeg i øvrigt trods megen lyst dertil skal afstå fra at kommentere – var et led i en igangværende debat om et alvorligt problem.

Jeg kan ikke i dag opstille nogen skala og sige, at dér, nummer det og det, står dioxinen, men jeg kan sige, at alt tyder på, at det er et kræftfremkaldende stof. Der er konstateret fostermisdannelse hos dyr. Alt tyder på, at den gift, vi her har med at gøre, er farlig, men vi må også sige til samtlige mødre: der er ingen grund til med den viden, vi har i dag, at afstå fra at amme, men der er god grund til, at vi på baggrund af den viden, vi har i dag, i fællesskab tager fat på så hurtigt som muligt at få fjernet denne forureningskilde.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Hvis jeg forstod ministeren ret, kunne han ikke rigtig forstå, hvorfor jeg ikke havde været positiv over for en levnedsmiddelundersøgelse, der viste noget om dioxinindholdet. Det er der også andre ordførere der ikke har været så positive over for, så jeg vil godt forklare, hvorfor jeg ikke er så positiv.

Jeg kan godt forstå argumentationen, der går på, at det, når man undersøger komælk, også er vigtigt at få noget at vide om, hvor megen dioxin der eventuelt er i andre levnedsmidler. Det kan måske give et fingerpeg om, hvor kilden er. Når jeg synes, det er mindre relevant, skyldes det to ting.

For det første er der allerede forberedt en modermælksundersøgelse, som, så vidt jeg kan forstå på Berlingske Tidende, er udarbejdet i samarbejde med overlæge på Hvidovre hospital Peter McNair, og som umiddelbart kan sættes i værk.

For det andet har vi her et godt udtryk for, hvor meget der allerede er koncentreret i det enkelte menneske. Det er det, der er væsentligt for os, fordi det netop er den potentielle forgiftning af mennesker med risiko for skadevirkninger på lang sigt, vi taler om her.

Det tredje, der får mig til at synes, at vi skal koncentrere os om modermælksundersøgelsen og yderligere emissionsmålinger på forskellige typer anlæg, er, at der er begræn-